

3. „Teď čeká mě jenom hořký trest
za zločin, jenž sám jsem vykonal,
teď opustit musím otcův dům
a na moře vyplout sám.
Buď sbohem všechno, co jsem znal
a co nejvíc na světě mám rád,
buď sbohem, sladká láska jediná,
věř mi, nesmím s tebou zůstat.“

4. „Zde prsten můj s mojí pečeti,
ten z věcí mých byl mi nejdražší,
ten opatruj na památku mou,
už víc tě nespátřím.
Ty jistě jednou pak se vdáš
a to už já nemohu ti dát,
však největší lásku bych ti přál,
věř mi, nesmím s tebou zůstat.“

5. Když chladný vítr se z moře zved’
a plachtoví lodi napínal,
lord Maxwell svůj přístav opouštěl
a naposled zpět se díval.
Tam v dálce spatřil svůj rodný hrad
s tou vesničkou, kterou z dětství znával,
teď krvavý závoj všechno smyl,
lord Maxwell s ním navždy zůstal sám...

- 22 -

Emi H⁷ Emi
hřímá zemí fjordů severák,
C Ami H⁷ D⁷
má země zpívá jako pták,
G Emi Hmi
vím, že je příliš vzdálená,
C D G
vzdálená, vzdálená.

2. Můj starý kompas na svou zem
dávno už zapomněl,
jít za modrou střílkou nikdy jsem
v pravý čas neuměl,
když září na obloze Velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues,
o zemi, kde roste jen lišejník,
jenom mech a lišejník.

3. Tam, kde můj otec míval dům
z červených borovic,
vítr už odvál všechnen dým
ze starých voskovic,
o tom, kde jsou lidé, co jsem znal,
o dívce, kterou jsem nikdy nepoznal,
jen staré ságy zpívají,
zpívají, zpívají.

- 7 -

C⁷ F
Až najdu tu pravou z vlastního popudu,
D⁷
ať snědou, či plavou,
G⁷
tyhle detaily už svěřím osudu.
C Ami Dmi G⁷
Hledám štěstí kolem sebe,
C Ami
chtěl bych mít pod širákem
Dmi G⁷
kousek nebe,
C Ami Dmi G⁷ C (G⁷)
já už tu poustevníka dělat nebudu.

2. Potkal jsem ji na Sázavě,
kývla na pozdrav,
v jejích očích jsem se utopil.
Měla husí brko v hlavě, učiněná squaw,
Tak jsem ji své srdce vyklopil: Že...

Ref.

- 20 -

3. Jó, tenkrát v tom roce,
co bylo to sucho,
chlap přišel a povídá úplnou báj,
že sežere z kojota syrový ucho,
esli nám neřekne, kde leží ráj.

4. Pak v proklatém vedru sme lesama táhli,
kde smrděj’ tůně a zrzavej mech
a stromy jak tráva,
když na ně sme šáhli,
padaly na zem, to člověk by zdech’.

Ref.

5. Pak začaly kopce a šutráků fůry,
když jazyk nám votek’,
jdem bez vody dál,
my cucali šťávu ze stromový kůry
a islandskej ďábel se z voblaků smál.

6. A večer, když ztahaný
na zem jsme padli,
ty islandský zvířata divnej maj’ mrav,
přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
stádo se přehnal divokejch krav.

Ref.

- 9 -